

บทที่ 1

บทนำ

1. ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาพปัจจุบันของการดำเนินการค้าเสรี ซึ่งมีอิทธิพลมากในการดำเนินงานธุรกิจต่าง ๆ นั้น ก่อให้เกิดการกระตุ้นของการพัฒนาของระบบเศรษฐกิจในประเทศต่าง ๆ ไปตามสภาพการณ์ที่มีการแข่งขันทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้นเป็นสำคัญ ดังนั้นประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศหนึ่งที่มีระบบเศรษฐกิจที่กำลังพัฒนาซึ่งมีพื้นฐานเศรษฐกิจแบบทุนนิยมก็ตกอยู่ในวัฏจักรของระบบการค้าเสรีเช่นกัน และได้มีการนำผลประโยชน์จากการค้าเหล่านั้นเข้ามาเพื่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ที่ได้มีการพัฒนาไปก่อนหน้านี้แล้ว

จากการที่ประเทศไทยที่มีพื้นฐานเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรม จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาประเทศอย่างมากรในส่วนต่าง ๆ เช่นได้มีการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมซึ่งปัจจุบัน ไทยเริ่มให้ความสำคัญที่จะพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่หรือที่เรียกว่า "นิคส์" แต่อย่างไรก็ตามจากพื้นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นประเทศเกษตรกรรมนี้เอง ประเทศจึงยังต้องพึ่งรายได้จากสินค้าประเภทเกษตรกรรมอยู่ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลายชนิดด้วยกัน เช่น ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ยางพารา ฯลฯ

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีปริมาณการผลิตและส่งออกมากขึ้นทุกปี และทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งประเทศไทยได้เริ่มให้มีการส่งเสริมและให้ความสำคัญแก่พืชเศรษฐกิจชนิดนี้มากขึ้น จึงได้มีการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกและเร่งผลิตและปรับปรุงคุณภาพยางควบคู่กันด้วย โดยตามแผนงานของพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 ที่ได้มีการเน้นพื้นที่เพาะปลูกและเร่งผลิตรวมทั้งควบคุมและปรับปรุงคุณภาพของยางพารานั้น ให้สอดคล้องต่อการส่งเสริมพัฒนายางพาราและยังได้มีโครงการปลูกสวนป่าเศรษฐกิจทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้ยางพาราเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเป็นลำดับ

กับทั้งยางพาราได้มีการขยายพื้นที่และเน้นปริมาณและคุณภาพของผลผลิตนี้

ทำให้สถาบันวิจัยยางซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของกรมวิชาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ทำการวิจัยและประเมินการใช้ยางพาราพร้อมทั้งตอบสนองนโยบายของรัฐตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 และผลของความต่อเนื่องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 นี้ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ได้มีการเร่งควบคุมคุณภาพและเพิ่มผลผลิตยางในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้การพัฒนาแบบครบวงจรและโดยการวิจัยของสถาบันวิจัยยางนี้เองก่อให้เกิดผลในการที่ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตยางพาราได้มากที่สุดในโลก พร้อมทั้งมีอัตราการขยายกำลังผลิตมากที่สุดในโลกด้วย โดยจากการประเมินของกลุ่มศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2534 นี้ ซึ่งเดิมเคยเป็นที่สามรองจากอินโดนีเซีย มาเลเซียและจากการขยายพื้นที่เพาะปลูก และผลผลิตที่มากขึ้น ทำให้ประเทศไทยเริ่มคำนึงถึงอนาคตของยางพาราในเชิงพาณิชย์ซึ่งจากการที่ประเทศไทยยังไม่มีตลาดกลางยางระดับประเทศอย่างสมบูรณ์แบบ เช่นประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ จึงทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบอย่างมาก ตั้งแต่การขนส่ง การบรรจุตู้คอนเทนเนอร์และการสร้างงานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นของประเทศไทยเอง รายได้ส่วนนี้ก็ต้องรั่วไหลไปต่างประเทศ เพราะประเทศไทยขาดตลาดกลางยางที่สมบูรณ์ เพื่อจะพัฒนาระบบตลาดกลางยางให้เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศโดยประเทศไทยจะจะสามารถติดต่อซื้อขายยางให้กับต่างประเทศได้โดยตรงไม่ต้องผ่านประเทศที่เป็นพ่อค้ากลางอย่างเช่น ประเทศสิงคโปร์ ดังนั้นทำให้เกิดปัญหาต่อการส่งออกยางเป็นอย่างมาก ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับประเทศสิงคโปร์ที่ไม่มีการปลูกยางพารา แต่สามารถเป็นประเทศชั้นนำในการควบคุมกลไกของตลาดกลางยางส่งออกทั่วโลกได้อย่างน่าทึ่ง พร้อมทั้งได้เป็นสมาชิกขององค์การยางระหว่างประเทศ (International Natural Rubber Organization) ทำให้สะท้อนถึงความไม่เป็นธรรมที่ถูกตัดวงทรัพยากรและผลประโยชน์จากประเทศผู้ผลิตยางและส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่ปลูกยาง

ดังนั้น การที่ประเทศไทยได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2481 ซึ่งใช้มานานกว่าห้าสิบปี ทำให้สภาพการณ์ในขณะที่ยังบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้กับในสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันนั้นได้แตกต่างกันมากประกอบทั้งเจตนารมณ์ในขณะที่ยังบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้กับเจตนารมณ์ของการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในปัจจุบันก็แตกต่างกันไปเช่นกัน โดยเป็นผลของการพัฒนาระบบเศรษฐกิจที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น

จึงสมควรที่จะมีการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. 2481 ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ว่ามีประสิทธิภาพในการรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ และคุ้มครองเกษตรกรชาวสวนยางได้เพียงพอหรือไม่ พร้อมทั้งทำให้ผู้ประกอบการยางสามารถดำเนินธุรกิจการยางได้อย่างสมดุลและเป็นธรรมทุกฝ่ายได้เพียงพอ โดยพิจารณาจากพื้นฐานเศรษฐกิจที่เป็นจริงด้วย

จากการที่ตลาดยางของประเทศไทย เป็นตลาดผู้ซื้อในด้านการส่งออก ยางไปต่างประเทศ ทำให้ผลกระทบเกี่ยวกับผลผลิตที่เกษตรกรจำหน่ายนั้นต้องถูกกดราคาให้รับภาระต้นทุนต่าง ๆ ที่พ่อค้าส่งออกยางจะต้องเสียประโยชน์ตนในการดำเนินการประกอบการค้ายางด้วย และประกอบกับเกษตรกรชาวสวนยางของไทย ประมาณเก้าสิบล้านไร่ เป็นเกษตรกรรายย่อยมีพื้นที่ปลูกยางประมาณ 10-15 ไร่ ทำให้เกษตรกรไม่มีอำนาจต่อรองและขาดองค์การรวมกลุ่ม โดยเป็นเรื่องที่เน้นทางด้านการผลิตการตลาด แต่ขาดอำนาจต่อรองทั้งการเมือง เพื่อเป็นเครื่องมือในการบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้อำนาจต่อรองผลประโยชน์ของตน แต่อย่างไรก็ตามนโยบายที่ให้มีการรวมกลุ่มชาวยางหรือรวมกลุ่มควบคุมคุณภาพผลผลิตยาง ก็ล้มเหลวในการดำเนินการเพราะขาดความรับผิดชอบร่วมกันและสมาชิกมีการศึกษาน้อย

ประกอบกับพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ได้เน้นที่จะส่งเสริมเกษตรกรชาวสวนยาง ในการขยายพื้นที่เพาะปลูกยาง และการปลูกยางพันธุ์ดี เพื่อทดแทนยางพันธุ์พื้นเมืองที่ให้ผลผลิตน้อยและต้นยางที่หมดอายุการให้น้ำยาง โดยมีการเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อการสงเคราะห์การทำสวนยาง โดยนำมาบำรุงและส่งเสริมการทำสวนยางหมุนเวียนกันไปก็ตาม แต่ปัญหาในการ

สงเคราะห์นั้นก็ได้มีการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการอีสานเขียว โดยมีการแก้ไขพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เมื่อปี พ.ศ. 2530 โดยคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางได้มีมติให้เปิดโอกาสกับผู้ที่ไม่เคยทำสวนยางมาก่อนแต่ต้องการจะทำสวนยางได้รับสงเคราะห์ด้วยนั้น ผลการแก้ไขหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ที่กล่าวมาทำให้เกิดผลกระทบในทางด้านก่อให้เกิดเกษตรกรรายย่อยมาก ทำให้มีปัญหากระษะขาวในการทำให้เกิดอำนาจผูกขาดทางตลาดยางมากขึ้นเพราะเกษตรกรขาดอำนาจต่อรองและทำให้มีสภาพพื้นฐานการดำรงชีวิตไม่ตรงกับสภาพพื้นฐานเศรษฐกิจในการดำรงชีวิตโดยอาชีพทำสวนยางนี้ไม่ถึงมาตรฐานที่จะมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดการเรื้อกร้องเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางด้านระดับราคาขางพาราตกต่ำ เช่นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยขาดการวิเคราะห์ปัญหารอบด้านในการแก้ไขอย่างครบวงจร โดยคำนึงถึงพื้นฐานของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองประกอบกันเพื่อให้เกิดปัญหาที่เกิดขึ้นได้ยุติลงอย่างแท้จริง โดยเป็นการแก้ไขที่ตรงประเด็น และพิจารณาผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างแท้จริงโดยในอดีตการให้สงเคราะห์การทำสวนยางให้เฉพาะผู้ที่ปลูกยางอยู่ก่อนแล้วเท่านั้น เพื่อสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมภายในประเทศและตลาดต่างประเทศในปี พ.ศ. 2530 จากการแก้ไขเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2532 เน้นรายใหม่ตามมาตรา 21 ทวิ ของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางนี้ อาจก่อให้เกิดปัญหามีเกษตรกรรายย่อยมากขึ้นจากการแก้ไขให้มีที่ดินเพียง 2 ไร่ ก็สามารถขอสงเคราะห์การทำสวนยางได้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำนายขางของเกษตรกรเหล่านี้หลายทอดและเกษตรกรที่ไม่เคยปลูกยางแต่ประสงค์ทำขางขาดประสบการณ์ทางด้านนี้อาจทำให้เกิดปัญหาในภายหลังในเรื่องคุณภาพของผลผลิตขาง ตลอดจนการควบคุมพื้นที่การเพาะปลูกรวมทั้งการทราบข้อมูลของพื้นที่เพาะปลูก เพื่อควบคุมปริมาณที่จะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของราคาขางได้โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพขางเพราะการแข่งขันและการกีดกันสินค้าในรูปแบบใหม่ของระบบการค้าเสรี ตามระบบเศรษฐกิจของโลกที่แต่ละประเทศมุ่งปกป้องผลประโยชน์

ทางธุรกิจภายในประเทศมากขึ้น จึงทำให้มีการพิจารณาเรื่องคุณภาพสินค้าจากต่างประเทศอย่างเข้มงวด ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อประเทศไทย เพราะผลผลิตขางนี้ขึ้นอยู่กับตลาดต่างประเทศเป็นหลักในการจำหน่ายขางออกไป จึงทำให้อาจมีผลกระทบทางด้านราคาขางตามมาได้ ถ้าขาดการวางแผนและป้องกันปัญหาล่วงหน้าอย่างรอบคอบและระชะชาวในการคาดการณ์อนาคตต่อไป

จากผลของโครงสร้างตลาดขางไทยเป็นตลาดผู้ซื้อทำให้เกษตรกรชาวสวนขางซึ่งส่วนมากเป็นเกษตรกรรายย่อยที่ขาดอำนาจต่อรอง เป็นผู้รับภาระในเรื่องค่าส่งเคราะห์การทำสวนขางที่เรียกเก็บจากผู้ส่งขางออกไปต่างประเทศ ซึ่งโดยจุดประสงค์ของพระราชบัญญัติ กองทุนส่งเคราะห์การทำสวนขาง ต้องการให้เป็นภาระแก่พ่อค้าผู้ส่งออกขาง แต่ในทางปฏิบัติตามความเป็นจริงนั้น พ่อค้าได้ผลักภาระส่วนนี้ให้แก่เกษตรกรชาวสวนขางซึ่งรัฐควรมีมาตรการแก้ไข ให้ตลาดขางพารามีสภาพแข่งขันให้รับซื้อขางมากขึ้น

ส่วนในเรื่องภาษีอากรขางออกที่รัฐเรียกเก็บตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรนั้น โดยรัฐพยายามเก็บจากพ่อค้าส่งออกขางเพื่อเป็นภาษีบำรุงประเทศตามแนวนโยบายการคลังของประเทศ โดยที่ตลาดขางของไทยมีสภาพเป็นตลาดผู้ซื้อ ทำให้พ่อค้าได้ผลักภาระภาษีส่วนนี้ซึ่งเป็นต้นทุนของพ่อค้า ให้เกษตรกรชาวสวนขางรับผิดชอบเช่นกันประกอบภาษีอากรขางออก มีโครงสร้างอัตราภาษีที่ก้าวหน้ามากทำให้เกิดผลกระทบเมื่อภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้นอัตราภาษีอากรขางออกไม่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพความเป็นจริงของเศรษฐกิจ ในภาวะเงินเฟ้อย่อมทำให้โครงสร้างภาษีอากรนี้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจที่แท้จริงด้วยทำให้เกิดการเสียอากรส่วนนี้มากกว่าความเป็นจริงและก่อให้เกิดภาระและส่งผลกระทบที่จะมีการหลีกเลี่ยงภาษีอากรส่วนนี้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้ของรัฐในการจัดเก็บเพื่อบำรุงประเทศ ประกอบกับการจัดภาษีอากรขางออกนี้ไม่ได้มีการประกาศอัตราจัดเก็บบ่อยครั้งเพราะกรมศุลกากรมีการประกาศอัตราจัดเก็บอากรทุก ๆ 15 วัน ทำให้ช่วงระยะเวลานั้นค่อนข้างยาวนาน เพราะราคาขางนั้นมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง ดังนั้นทำให้สภาพความเป็น

จริงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงควรมีการพิจารณาประกาศกำหนดอัตราภาษีอากร ให้มีความถี่มากขึ้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีอากรขาออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด และป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีด้วยใบ ในตัวและป้องกันการลักลอบขนขาออกหนีภาษีด้วยตลอดจนมีการโต้เถียงเกี่ยวกับ การจัดเก็บค่าส่งเคราะห์การทำสวนขางและเรื่องภาษีอากรขาออก ซึ่งหลายฝ่าย ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องขางพาราเห็นว่าควรยกเลิกไป เพราะมาตรการในการหา ประโยชน์เข้ารัฐ โดยการแทรกแซงกำหนดเก็บภาษีนั้นไม่ได้ปรากฏว่าก่อให้เกิด ผลดีแก่เกษตรกรชาวสวนขาง เพราะค่าภาษีดังกล่าวถือเป็นค่าใช้จ่ายของค่าต้นทุน ที่พ่อค้าขางคิดบวกเข้าไปสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของพ่อค้าขางได้นามากคราขาง ของเกษตรกรชาวสวนขางที่จะได้รับจริงจากการขายขางนั้น เป็นการผลักราะ ให้แก่เกษตรกรชาวสวนขางและเพื่อการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนขางนั้นโดยที่ อ่างเหตุผลว่าประเทศอินโดนีเซียได้มีการยกเลิกภาษีอากรขาออก แต่ความจริง ที่ปรากฏนั้นเป็นการเปลี่ยนชื่อภาษีอากรขาออกขางเป็นภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งอินโดนีเซีย มิได้มีการยกเลิกภาษีแต่อย่างใด แต่การดำเนินทางนโยบายรัฐประศาสนโยบาย เพื่ออำนวยความสะดวกและควบคุมเกษตรกรชาวสวนขางและลดความกดดันใน การเผชิญหน้าระหว่างรัฐกับเกษตรกรชาวสวนขางในทางนโยบายการคลังไปในตัว ด้วย หรือการดำเนินนโยบายการคลังในการเก็บภาษีของประเทศมาเลเซียก็มิ มีการปรับโครงสร้างอัตราภาษีอากรขาออกที่เป็นไปตามสภาพการณ์ของเศรษฐกิจ โลกที่แท้จริง ทำให้ระบบการจัดเก็บภาษีอากรขาออกของประเทศมาเลเซียจึง ใกล้เคียงความเป็นจริงมาก ทำให้ไม่เป็นภาระแก่ผู้ประกอบการขางและเกษตรกร ชาวสวนขางด้วย รวมถึงรัฐก็สามารถรักษาผลประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีนี้ได้ เต็ม เม็ดเต็มหน่วย เป็นการรักษาประโยชน์สูงสุดด้วย

และการดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรขาออกขางควรมีการแก้ไขอย่าง เป็นระบบและควรคำนึงผลกระทบรอบด้าน มิใช่เป็นการกระทำแบบแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าควรหามาตรการแก้ไขระยะยาวด้วยโดยจัดการวางแผนวิจัยศึกษาปัญหา อย่างละเอียดด้วยเพื่อเป็นการรักษาประโยชน์ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับขาง และ

สามารถประสานประโยชน์ได้ทุกฝ่าย

ดังนั้นปัญหาภาษีอากรขาออกก็ตกเป็นปัญหาแก่เกษตรกรมากกว่าที่จะตกแก่พ่อค้าผู้ส่งออกซึ่งรัฐควรมีบทบาทเข้าแทรกแซงเพียงใด เพื่อแก้ปัญหาให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุก ๆ ฝ่ายเพื่อทุกฝ่ายสามารถอยู่ได้โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนากิจการขานี้ด้วย

โดยที่โครงสร้างตลาดขางไทยผลผลิตประมาณ 95 เปอร์เซ็นต์ของขางแผ่นที่ส่งออกไปขายต่างประเทศ ส่วนที่เหลือ 5 เปอร์เซ็นต์ใช้ภายในประเทศ ทำให้เกษตรกรซึ่งมีความเสี่ยงทางด้านความเปลี่ยนแปลงดินฟ้าอากาศแล้ว ยังต้องมีการเสี่ยงทางด้านเสถียรภาพของราคาขางด้วยเพราะต้องขึ้นอยู่กับความต้องการขางของตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ

รวมทั้งมีบริษัทผู้ส่งออกรายใหญ่ของประเทศไทย ที่มีอำนาจการส่งออกรายใหญ่อยู่เพียงไม่กี่บริษัทซึ่งมีอำนาจที่จะกำหนดราคาขางได้ อย่างเช่น บริษัทขางไทยปิกซ์ไต้ ซึ่งเป็นบริษัทในเครือของประเทศสิงคโปร์ ที่มีปริมาณในการส่งออกขางแก่ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ และขางแผ่นรมควันอีกประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาในอนาคต ในเรื่องตลาดขางทั้งภายในประเทศ และต่อการส่งออกขางของไทยได้เพราะเมื่อใดก็ตามที่บริษัทขางไทยปิกซ์ไต้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายเรื่องขาง จะทำให้ประเทศไทยมีปัญหาต่อราคาขางทันทีและผลสุดท้ายก็จะตกแก่เกษตรกรชาวสวนขาง

ถึงแม้ปัจจุบันจะได้มีการจัดตั้งตลาดกลางขางแบบเบื้องต้น โดยเป็นตลาดกลางแบบตลาดข้าวของท่าข้าวกำนัดทรง จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นการทดลองโดยให้เกษตรกรชาวสวนขางได้เข้าใจระบบตลาดแบบง่าย ๆ ก่อน เมื่อการพัฒนาตลาดเบื้องต้นประสบความสำเร็จแล้ว จึงจะเริ่มระบบตลาดกลางขางระดับประเทศ เพื่อให้เกษตรกรสามารถติดต่อกับพ่อค้าส่งออกขางโดยตรง หรือติดต่อกับพ่อค้ารายใหญ่เพื่อลดขั้นตอนของพ่อค้าคนกลางให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เกษตรกรได้รับราคาที่เป็นธรรมมากที่สุด เพราะจะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าแทรกแซงเพื่อควบคุมดูแลระบบการค้าขางในตลาดกลางขางก่อนช่วงต้น

เมื่อระบบการบริหารตลาดกลางชาวพาราสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงแล้ว
 จึงจะสนับสนุนองค์การเอกชนเข้ามารับผิดชอบต่อตลาดกลางชาวและเป็นการสนับสนุน
 ให้ตลาดกลางชาวมีรูปแบบในเชิงทางธุรกิจมากกว่าจะดำเนินการตามระบบราชการ
 เพราะความคล่องตัวและแนวทางการเปลี่ยนแปลงสภาพเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลง
 อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการมอบให้องค์การเอกชนเข้ามามีบทบาทในการเข้าแทรกควบคุม
 ผู้ค้าชาวนั้น เป็นการที่รัฐมอบอำนาจมหาชนให้แก่องค์การเอกชนเข้าควบคุมด้วยกัน
 เอง เป็นเรื่องของกฎหมายมหาชนเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง ที่มีการเพิ่มบทบาทของ
 องค์การเอกชนเข้ามาแทรกแซงควบคุมให้เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของสังคม
 นั้นเอง

ในเรื่องมาตรฐานสินค้าก็เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาเช่นกัน เพราะสินค้า
 ของประเทศไทยในระยะหลังมีปัญหาเรื่องคุณภาพสินค้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับมาก และ
 ปัจจุบันแนวทางการกีดกันสินค้าพัฒนาจากเดิมที่เป็นการกีดกันในเรื่องภาษีโดยตรง
 ก็เปลี่ยนเป็นรูปแบบการกีดกันที่ซับซ้อนมากกว่าเดิม มาเป็นเรื่องคุณภาพสินค้าที่
 กำหนดมาตรฐาน ให้สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปและการจัดหีบห่อให้ได้มาตรฐานของ
 ประเทศที่ถูกส่งไปซึ่งในเรื่องมาตรฐานของชาวนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้
 รับผิดชอบ โดยมีหน่วยงานมาตรฐานสินค้าที่ควบคุมมาตรฐานสินค้าให้มีคุณภาพตาม
 ที่รัฐกำหนด และในเรื่องมาตรฐานก็มีองค์การระหว่างประเทศที่ควบคุมมาตรฐาน
 เข้ามามีบทบาทต่อการพัฒนาของประเทศไทยมากในปัจจุบันในเรื่องมาตรฐาน
 สินค้ามีบทบาทในการพัฒนาอุตสาหกรรมชาว ตามพระราชบัญญัติควบคุมชาว พ.ศ.
 2481 ก็ไม่ได้มีบัญญัติในเรื่องมาตรฐานของผลผลิตชาว จึงทำให้สภาพการบังคับ
 ใช้กฎหมายนี้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมชาวด้วย ทำให้เกิด
 อุปสรรคมากกว่าการส่งเสริมอุตสาหกรรมชาวนั้น แม้ว่าพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า
 ส่งออก พ.ศ. 2503 กับพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511
 ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับแรกอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงพาณิชย์ แต่พระราช
 บัญญัติฉบับหลังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้เห็นความ
 ซ้ำซ้อนของหน่วยงานของรัฐ ที่เข้ามารับผิดชอบต่อทางด้านนี้ได้ชัดเจน และอาจ

ทำให้เกิดภาระแก่ผู้ลงทุนทางอุตสาหกรรมต่างได้ เพราะต้องผ่านหลายขั้นตอน
ระเบียบของหน่วยราชการต่าง ๆ จึงทำให้เกิดความล่าช้าได้ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อ
การพัฒนาตลาดต่างให้เกิดประสิทธิภาพได้ประการหนึ่ง

จากการเสนอพระราชบัญญัติต่าง ๆ ในประเทศไทยส่วนมากเสนอให้
ออกกฎหมายหลักโดยวางกำหนดกว้าง ๆ จนบางครั้งกฎหมายที่เสนอออกใช้บังคับ
แทนที่จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยละเอียดพอสมควร แต่หลักกลับเป็นการวางกว้าง ๆ
เพื่อความสะดวกของเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบจะวางข้อกำหนดรายละเอียดกันใน
ภายหลังเองซึ่งก็จะปรากฏให้เห็นว่าพระราชบัญญัติประเภทนี้ จะมีมาตราให้อำนาจ
ครอบจักรวาลอยู่ด้วยเสมอที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ใช้อำนาจได้อย่างมาก
ตามดุลพินิจ จนบางครั้งการกำหนด กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่
จะไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายหลักที่ได้มอบอำนาจในการออกคำสั่ง
เหล่านั้นได้ เพราะแม้จะมีข้ออ้างในเรื่องความยืดหยุ่นของเจ้าหน้าที่ก็ตาม แต่ก็
ต้องมีการกลั่นกรองถ่วงดุลการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่พอสมควร เพื่อเป็นหลัก
ประกันต่อผู้ที่ถูกบังคับใช้กฎหมายนั้นด้วย โดยการยืดหยุ่นก็ควรที่จะมีแต่ก็ต้องกำหนด
หลักเกณฑ์ที่แน่นอนที่ให้ปรับตัวได้ ภายในขอบเขตที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจ
ได้ด้วยตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ๆ โดยมีหลักเกณฑ์กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา
เมื่อเกิดปัญหาขึ้นควรที่จะใช้มาตรการชนิดใดเข้าแก้ไขปัญหานั้น ซึ่งเป็นเรื่องของ
หลักความโปร่งใสของกฎหมาย

ในส่วนของการดำเนินการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมชาย พ.ศ.
2481 จะมีลักษณะเป็นกฎหมายควบคุมจำกัดชายเป็นหลัก ตามเจตนารมณ์ของ
กฎหมายในขณะที่บัญญัติออกใช้บังคับเพื่อรองรับข้อตกลงจำกัดชายระหว่างประเทศ
ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีในปี พ.ศ. 2477 และปัจจุบันประเทศไทยเป็นผู้
ผลิตชายเป็นอันดับหนึ่งของโลกมีกำลังการผลิตชายตัวมากที่สุดในโลกด้วย ดังนั้น
ปริมาณผลผลิตที่มีจำนวนมากเหล่านี้จะต้องมีลักษณะของกฎหมายที่ยืดหยุ่นและปรับตัว
ให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ เพื่อให้รองรับกับ
ผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้นทุกปีและเป็นการพัฒนาอุตสาหกรรมชายให้มีความเจริญก้าวหน้า

และทำให้ผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้นสามารถจำหน่ายได้ เพื่อการช่วยเกษตรกรชาวสวน
 ขางในการที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไปด้วย ในสังคมที่มีความซับซ้อนของการ
 เจริญก้าวหน้า ที่จะพัฒนาเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่

รวมทั้งปัญหาของหน่วยงานที่รับผิดชอบก็มีบทบาท ในการประสานงาน
 ระหว่างหน่วยงานก็เป็นเรื่องสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในกระทรวงเดียวกัน
 หรือระหว่างกระทรวงก็ตาม inghamการประสานงานกันและเกิดปัญหาบ่อย ๆ
 เช่น การประท้วงเรื่องราคาขางตกต่ำทางภาคใต้ที่ผ่านมาก็ได้แสดงให้เห็นถึง
 การขาดการประสานงานเพราะเมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างก็
 อ้างว่าตนมิใช่หน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบโดยตรง และเกิดการโต้แย้งระหว่าง
 หน่วยงานกันเองจนปัญหาเกิดขึ้นใหญ่โต จึงคิดจะประสานงานกัน และยังมี
 ตัวอย่างอื่นอีกเช่นในกรณีที่มีการเสนอแผนงานของแต่ละหน่วยงานขึ้นมาโดยมิได้
 ตกลงประสานงานกันก่อน ดังนั้นเมื่อหลายหน่วยงานเข้าร่วมประชุมก็จะมีข้อโต้แย้ง
 กัน ทำให้แผนการที่ควรจะได้ดำเนินการได้ทันที ต้องย้อนกลับไปทบทวนใหม่ซึ่ง
 เป็นการเสียเวลาและก่อให้เกิดความล่าช้าในบางครั้งกระทบต่อระบบเศรษฐกิจที่
 ต้องการตัดสินใจโดยรีบด่วน ก็ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบตลาดขางไปอย่าง
 นำเสียดาย โดยความล่าช้าโดยไม่จำเป็นของหน่วยงานของรัฐเอง

ความร่วมมือของการแก้ไขปัญหของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบ
 ตลาดขางก็เป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจปัญหา รวมทั้ง
 สามารถเข้าไปแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างตรงประเด็น การมีคณะกรรมการ
 จึงเป็นส่วนหนึ่งของแนวความคิดที่จะแก้ไขปัญหการประสานงานระหว่างบุคคลต่าง ๆ
 ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าทั้งผู้ประกอบการขางและเกษตรกรชาวสวนขางซึ่งรัฐควรเข้ามา
 จัดระบบให้เกิดความร่วมมือของบุคคลเหล่านี้ โดยตั้งใจที่จะเข้าแก้ปัญหาอย่าง
 จริงจังรอบคอบและครอบคลุมด้วยของปัญหา เพราะการที่คณะกรรมการที่ถูกจัดตั้ง
 ขึ้นไม่มีบทบาทมากเพียงพอโดยเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อแก้ไขเฉพาะหน้าจากผู้รับ
 ผิดชอบระดับสูง เช่น คณะกรรมการนโยบายขางธรรมชาติ ก็มีการประชุมเพียง
 ไม่กี่ครั้งก็หยุดไปซึ่งเป็นคณะกรรมการที่จัดตั้งโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่รับผิดชอบก็

ตาม หรือคณะกรรมการนโยบายทางพาราภิเษกันที่ถูกจัดตั้งเฉพาะกิจ เพื่อแก้ไข ปัญหาการประท้วงราคาซากตักทางภาคใต้ตามคำสั่งคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ก็ ตาม ที่กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าเป็น คณะกรรมการรับผิดชอบร่วมกัน

จะเห็นว่ามีคณะกรรมการนโยบายทางธรรมชาติอยู่ก่อนแล้วก็ควรเพิ่ม อำนาจของคณะกรรมการชุดนี้ก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องจัดตั้งคณะกรรมการ นโยบายทางพาราภิเษกันแต่อย่างใด เพราะบุคคลที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการเกือบ ทั้งหมดเป็นข้าราชการประจำไม่มีอะไรที่แตกต่างกันเลยดังนั้นการแก้ไขก็ยังคงยึด ติดกับระบบราชการอยู่ที่ต้องมีระเบียบขั้นตอนนำเสนอหลายขั้นตอน ทำให้ปัญหาที่ ควรรีบแก้ไขโดยด่วน ไม่ได้รับการแก้ไขให้ทันต่อเหตุการณ์ ตามสภาพความเป็น จริง จึงทำให้การแก้ไขปัญหานี้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

แม้มีการเสนอให้ภาคเอกชน มีตัวแทนของตนเข้ามามีส่วนร่วมก็ตาม ในการเข้าเป็นคณะกรรมการก็มีเพียงจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วน ของ คณะกรรมการทั้งหมดที่ถูกจัดตั้งขึ้น ดังนั้นการเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นภาคเอกชนที่จะ เข้ามาจึงมีบทบาทเข้าตัดสินใจร่วมด้วยมีน้อย ทำให้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นไม่บรรลุ วัตถุประสงค์ที่ต้องการและการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายทางพาราภิเษกันก็มีการ ประชุมเพียงครั้งเดียว นับตั้งแต่ที่จัดตั้งขึ้นมาทำให้สะท้อนให้เห็นว่ารัฐขาดความ จริงใจในการแก้ไขปัญหาระยะยาวและต่อเนื่องรวมทั้งมีการติดตามผลด้วย จึงจะ ทำให้เห็นว่าการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมามีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหานี้เพียงใด

ดังนั้นจากการที่เกษตรกรชาวสวนยางมีลักษณะเป็นเกษตรกรรายย่อย ประมาณเก้าสิบห้าเปอร์เซ็นต์ จึงทำให้เกิดปัญหาด้านการต่อรองราคาของผลผลิต ยางกับพ่อค้าที่รับซื้อยางและปัญหาพ่อค้าคนกลางหลายขั้นตอนและในเรื่องปริมาณ และคุณภาพของยางที่ไม่ได้รับความสนใจของเกษตรกรในการรักษาคุณภาพ รัฐ ควรมีบทบาทเข้าแทรกแซงในการจัดตั้งองค์กรรวมตัวของเกษตรกรชาวสวนยาง ให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อให้มีอำนาจในการต่อรองราคาและส่งเสริมให้ เกษตรกรชาวสวนยางแต่ละกลุ่มนั้นเข้าควบคุมคุณภาพของยางกันเอง จะทำให้

เกิดประโยชน์แก่รัฐโดยไม่ต้องเสียเงินงบประมาณแผ่นดินในการควบคุมคุณภาพ
กันเอง ในเรื่องตลาดขางรัฐควรเข้าแทรกแซงจัดโครงสร้างและศึกษาให้ทราบ
ถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงของตลาดขาง เพื่อรัฐได้ทำหน้าที่แทรกแซง จัดระเบียบ
เศรษฐกิจให้เกิดประโยชน์ แก่ภาคเกษตรกรชาวสวนขางและผู้ประกอบการขาง
รวมถึงรัฐที่จะรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมด้วย โดยก่อให้เกิดความร่วมมือกัน เพื่อ
ให้ได้ผลผลิตขางปริมาณมากและมีคุณภาพสูงควบคู่กัน โดยเกษตรกรก็ได้รับผล
ประโยชน์ตามอัตราส่วนอย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ซึ่งกลไกของรัฐในการเข้า
แทรกแซงนั้น รัฐต้องได้รับมอบอำนาจจากกฎหมาย ด้วยจึงจะสามารถเข้าแทรก
แซงได้ ตามหลักกฎหมายมหาชนในการที่รัฐเข้าดำเนินการได้เมื่อกฎหมายให้
อำนาจไว้ ดังนั้นกฎหมายเป็นปัจจัยสำคัญที่เข้ามามีบทบาทที่เข้าไปปรับใช้และจัด
ระเบียบทางเศรษฐกิจในส่วนนี้ ให้ชัดเจน ทั้งควบคุมและส่งเสริมเศรษฐกิจที่
เกี่ยวข้องกับขาง โดยที่กฎหมายควบคุมขางก็เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายเศรษฐกิจที่น่า
จะได้รับการแก้ไขและพัฒนาให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจที่เป็นอยู่จริงของระบบเศรษฐกิจ
ที่มีการพลวัตอยู่ตลอดเวลาการออกกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เข้ามากระทบ
ต่อระบบเศรษฐกิจและส่งผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนขาง ก็ควรที่จะได้มีการ
พิจารณาอย่างจริงจังเพราะถ้าพื้นฐานของกฎหมาย ที่มีโครงสร้างลำสมัย ที่ยัง
ไม่ได้รับการแก้ไข ปัญหาในส่วนต่าง ๆ ก็จะไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ
ได้และอาจทำให้ระบบเศรษฐกิจที่นับวันจะซับซ้อนและพัฒนามากขึ้น ต้องมีผลกระทบ
ทำให้เกิดการหยุดชะงักไปทั้งระบบได้และในที่สุดก็จะไปส่งผลกระทบต่อรายได้ของ
เกษตรกรชาวสวนขางอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้เห็นว่าการศึกษาที่ประเทศไทย ได้มีการส่งเสริมทางด้านผลผลิต
การผลิต การตลาด และการอุตสาหกรรมในเรื่องขางนั้น กฎหมายเศรษฐกิจ
ที่เกี่ยวข้องได้มีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ทางการค้าเสรี
ของประเทศอย่างไร และทำให้ผลกระทบที่มีต่อเกษตรกรชาวสวนขางเป็นอย่างไร

ค่อนโยบายนี้นวมทั้งปัจจุบันมีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรี ทั้งตลาดขายของประเทศไทยก็ต้องพึ่งตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ รัฐควรมีบทบาทและหน้าที่เข้าแทรกแซงเพื่อจัดระเบียบทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจของการพัฒนาระบบตลาดขายให้รองรับกับผลผลิตขายที่มากขึ้นได้อย่างไร ทั้งนี้จะเป็นการทำให้ทราบว่ากฎหมายควบคุมขายที่ใช้ยังมีประสิทธิผลเพียงใด

3. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์นี้ จะศึกษาประเด็นปัญหากฎหมายควบคุมขาย พ.ศ. 2481 ว่ามีประสิทธิภาพเพียงใด ในการแก้ไขปัญหาด้านตลาดขายที่มีสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปมาก เพราะกฎหมายฉบับนี้ใช้มากกว่าห้าสิบปีและกฎหมายกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2503 จนถึงปัจจุบันมีความสอดคล้องกับกฎหมายควบคุมขายและสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันเพียงใด ตลอดจนเหตุที่มีเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยประมาณเก้าสิบล้านเปอร์เซ็นต์ของเกษตรกรชาวสวนยางทั้งหมด ทำให้อำนาจต่อรองในการกำหนดราคาขายไม่มีทำให้เกิดการกดราคาขายต่ำกว่าความเป็นจริง

โดยที่ตลาดขายพาราของไทย เป็นตลาดผู้ซื้อที่มีการผูกขาดของพ่อค้าผู้ส่งออกขายเพียงไม่กี่ราย ซึ่งมีอำนาจกำหนดราคาขายได้ตามอำเภอใจของพ่อค้านั้น รัฐควรมีบทบาทและหน้าที่แทรกแซงเพื่อจัดระบบเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันของกฎหมายเศรษฐกิจเกี่ยวกับขาย ให้ทันสมัยและมีผลความสมดุลทางเศรษฐกิจแก่ทุกฝ่าย ไม่ว่าจะผู้ประกอบการขายและเกษตรกรชาวสวนยางและรวมถึงรัฐเองด้วย

ส่วนทางด้านรูปแบบการดำเนินการ ในการจัดตั้งคณะกรรมการก็เป็นปัญหาในทางปฏิบัติถึงความพร้อมของกรรมการต่าง ๆ ที่ถูกตั้งเป็นคณะกรรมการ ดังนั้นโครงสร้างของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้น เช่น คณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ คณะกรรมการนโยบายยางพาราเหล่านี้ จะมีลักษณะเป็นระบบราชการและข้าราชการส่วนใหญ่ที่ได้เป็นคณะกรรมการเป็นข้าราชการประจำ จึงทำให้

แนวทางแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพเพียงพอ รวมถึงการประสานงานของหน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบเรื่องฮางพารามีจำนวนมาก ทำให้ระบบการประสานงานไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ทำให้เกิดความล่าช้าที่ต้องมีการทบทวนโครงการแผนงานใหม่อยู่เสมอ

ดังนั้นแนวทางที่ควรเพิ่มบทบาทให้แก่เอกชน เข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการจัดระเบียบทางเศรษฐกิจในด้านการตลาดฮาง รัฐบาลเป็นผู้ควบคุมนโยบายหลัก ๆ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ โดยแนวทางออกกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ ให้เป็นการยืดหยุ่นและมีหลักเกณฑ์แน่นอนในการออกบังคับใช้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่บุคคลที่จะถูกบังคับใช้ ทั้งนี้ตามหลักกฎหมายมหาชนเศรษฐกิจและหลักกฎหมายเศรษฐกิจที่ เข้ามามีบทบาทในการจัดระเบียบเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับความจริงเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาตลาดฮาง

4. สมมติฐาน

มาตรการของกฎหมายในการควบคุมส่งเสริมเกี่ยวกับตลาดฮาง ซึ่งมีกฎหมายควบคุมฮางและกฎหมายกองทุนส่งเสริมการค้าฮาง และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องขาดประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาในการตลาดและการผลิตฮางในการที่จะบังคับใช้กับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน

5. แนวความคิดและทฤษฎี

นำหลักการแนวความคิดและทฤษฎี ดังนี้

1. ด้านกฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจ ที่รัฐควรมีบทบาทหน้าที่เข้าแทรกแซงในการจัดระเบียบเศรษฐกิจในตลาดฮางเพียงพอ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการออกระเบียบ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ทันต่อสภาพเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และทำให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจโดยมีการนำทฤษฎีการใช้อำนาจรัฐ หลักแนวความคิดในการฟังความทุกฝ่าย รวมทั้งหลักแนวความคิดในความโปร่งใสทางกฎหมายที่ต้องมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ชัดเจน เพื่อเป็น

หลักประกันแก่บุคคลที่จะถูกบังคับใช้

ทั้งกฎหมายเศรษฐกิจที่มีการเสนอแนวความคิด ในการจัดระเบียบ เศรษฐกิจที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ประสานงานร่วมมือในการแก้ไขปัญหา โดยรัฐ สมัยใหม่ ควรมีหน้าที่เข้าแทรกแซงต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 หน้าที่ในการประกันและรักษาความสมดุลทางเศรษฐกิจ
- 1.2 หน้าที่ในการลดความตึงเครียดในสังคม
- 1.3 หน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานระหว่างรัฐกับเอกชน

2. สภาพการตลาดและการผลิตในปัจจุบัน กฎหมายที่ใช้อยู่ใน ขณะนี้มีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ ในการจัดระเบียบเศรษฐกิจสมัยใหม่ที่ได้มี การเปลี่ยนแปลงจากอดีตมากนัก ซึ่งกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ออกบังคับใช้ต่อเอกชนที่ เกี่ยวข้องการตลาดเป็นการออกโดยทางราชการเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งการออก กฎเกณฑ์ที่จะนำมาบังคับใช้ ควรที่จะมีการพิจารณาร่วมกันระหว่างภาครัฐกับภาค เอกชนที่จะออกข้อกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่จะถูก บังคับใช้ ตามสภาพของเศรษฐกิจปัจจุบันที่มีความซับซ้อนรวมทั้งเป็นข้อกำหนดที่ เอกชนยอมรับที่จะปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

3. หลักนิติสังคมรัฐ โดยรัฐควรเข้าแทรกแซงเพื่อให้เกิดความเป็น ธรรมแก่ทุกฝ่ายทางด้านโอกาสที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดมิใช่เป็นเพียง รูปแบบทั่วไปเท่านั้น

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการค้นคว้าและวิจัยแบบเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมเอกสารต่าง ๆ จากอดีตสู่ปัจจุบันตั้งแต่กฎหมายพระราชบัญญัติ ควบคุม จำกัดชาย พ.ศ. 2477 จวบจนพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตลาดชายภายใน ประเทศที่ใช้บังคับในปัจจุบัน คือ

- พระราชบัญญัติควบคุมชาย พ.ศ. 2481
- พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 และ

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530

- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่วนงาน พ.ศ. 2504

โดยจะได้ทำการศึกษาเอกสารขึ้นต้นจากหน่วยงานต่อไปนี้

1. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2. ห้องสมุดเศรษฐกิจศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์
3. ห้องสมุดสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร
4. ห้องสมุดสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
5. ห้องสมุดคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6. สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รวมทั้งขอเขียน งานวิจัย ตำราทางวิชาการที่สามารถนำมาวิเคราะห์
ประกอบการทำวิจัยครั้งนี้

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้รับประโยชน์

1. ทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายเศรษฐกิจ ในเรื่องขางพารา
ที่ต้องการแก้ไขให้ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในอันที่จะควบคุมและ
ส่งเสริมการค้าเนิการตลาดและการผลิตขาง และความร่วมมือของทุกฝ่ายที่
เกี่ยวข้องในการกำหนดกฎเกณฑ์ระเบียบเกี่ยวกับขาง เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย
เศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ทำให้แนวทางการพัฒนากฎหมายที่ใช้ในการค้าขาง มีความชัดเจน
และมีความยืดหยุ่นและมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อนำมาใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้

3. เพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบด้านนี้ ในอันที่เข้าใจ
สภาพปัญหาและการแก้ไขในทางปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องขางได้อย่างถูกต้อง

4. เพื่อเป็นแนวทางของหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมช่างทั้งหลายที่จะปรับปรุงแก้ไขระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับมาตรการของกฎหมายในการควบคุม กำกับและส่งเสริมตลาดช่างขณะเดียวกันรัฐควรมีบทบาทและหน้าที่แทรกแซงเพื่อจัดระเบียบเศรษฐกิจให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ ทั้งผู้ประกอบการช่างและเกษตรกรชาวสวนช่างไทย

5. เพื่อประโยชน์ต่อนิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไปที่สนใจเรื่องช่างในด้านการตลาดการผลิต และกฎหมายในเรื่องนี้

6. เพื่อประโยชน์ทางราชการ ในการพิจารณาปรับปรุงระบบบริหารให้สอดคล้องการดำเนินการในเรื่องช่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย